

Kristian Thulesen Dahls tale ved Folkemødet Bornholm. 2019.

Det er en helt speciel dag i dag. Vores flag - Dannebrog fylder 800 år. Faldt ned ved Tallinn, Estland. Gav danskerne styrke.

Som når vi spiller fodbold. Roligans maler flag i ansigtet. Eller ved de mange gymnastikopvisninger hvor fanerne bæres ind. Ved fødselsdagen - i kagen. Alle steder!! Vi bruger vores flag aktivt. Det gør os glade. Det skaber fællesskab.

Som når vi efter talen uddeler øl med en særlig etiket med Dannebrog. Øl og Dannebrog. Folkemøde. Det er da noget af det smukkeste.

Nu har vi jo diskuteret meget klima og klimapolitik på det seneste. Men skal vi ikke være enige om, at vi ikke kræver en måling af det samlede klimaaftryk fra Folkemødet. For så kan det jo nok være, der er nogle, der får et forklaringsproblem. Og vi vil jo ikke ødelægge en god fest - vel?

For det er hvert år fantastisk at komme her til Bornholm. Gå rundt og hilse på. Få alle de her små-snakke ved standene - på fortovet. Og jeg tror også, at det gør meget godt for Bornholm, at meningsdannerne, politikerne, lobbyisterne tager vejen forbi.

Måske nogle af de problemer mange bornholmere føler i dagligdagen, pludselig bliver taget mere alvorligt, når de også opleves af beslutningstagerne selv?

Jeg kunne nemlig forstå, at mange forleden fik en ordentlig gyngetur med færgen. At mange blev søsyge og kiggede langt efter den pose, der så er god at sidde med..... Og det er jo et problem, som mange på Bornholm har råbt op om - men det kan jo være, at nu hvor kommentatorer, journalister, politikere fra andre dele af landet har oplevet, hvordan en færge uden en stabilisator gebærder sig i Østersøen, at der så kommer skred i sagen?

Lad os krydse fingre for det!

Det er nemlig vigtigt, at vi gør det attraktivt at bo også på vores øer. Siden 2016 er befolkningstallet steget på vores øer. Trafikal ligestilling, hvor det er blevet billigere at sejle frem og tilbage, har haft en positiv effekt.

Men udviklingen skal fastholdes. Og derfor bør den trafikale ligestilling af øerne gennemføres fuldt ud.

Jeg kommer tilbage til det med et Danmark i balance.

For først: Måske nogle har bemærket, at vi havde folketingsvalg for halvanden uge siden. Og lad mig bare sige det, som det er. Dansk Folkeparti fik et elendigt valg. Det tager vi på os. Men til de af vores modstandere, der lige nu godter sig, vil jeg sige: Glæd Jer ikke for tidligt!

Vi er sprællevende. Og vi er klar til den politiske kamp. Kom bare an!

For jeg har siden valget spekuleret på, om vi egentlig har tabt eller reelt faktisk vundet.

Et politisk parti kan jo ikke være et mål i sig selv. Det er derimod den politik, som man mener, er den rigtige for fædrelandet.

I den bedste af alle verdener er vores parti overflødig, fordi de andre partier er blevet overbevist om, at de skal føre vores politik.

Og når det drejer sig om kombinationen af stram udlændingepolitik kombineret med en ordentlig velfærdspolitik må man da sige, at valget denne gang gav flere muligheder.

Venstre gik i 2015 til valg på nulvækst i den offentlige sektor. Denne gang gav de et velfærdslofte på 69 mia. kr. frem til 2025.

I 2015 gik Venstre til valg på nul grænsekontrol. Denne gang stod Lars Løkke Rasmussen ved Kruså sammen med Inger Støjberg for at love, at grænsekontrollen fortsætter.

Socialdemokratiet gik i 2015 sammen med de radikale til valg på en slap udlændingepolitik. Denne gang gav de et løfte om at videreføre vores udlændingepolitik - uanset de er omringet af partier, der vil det stik modsatte.

I 2015 havde Socialdemokratiet lige lavet både topskattelettelser og selskabsskattelettelser. Denne gang lover de guld og grønne skove til alle offentlige ansatte - næsten betalt uden skattestigninger. Vist kun 50 øre på en ny pære til bilens forlygte.

Så i virkeligheden har partierne påstået, at de i store træk er parate til at sikre gennemførelsen af vores politik. Og er vi så overhovedet nødvendige?

Vi har jo et udsagn, der hedder:

Har man sagt A - må man også sige B.

Men lige præcis efter valget er det måske på sin plads at advare imod netop det?

A er jo partibogstavet for Socialdemokratiet. B for de radikale.

Så her er en opfordring til Mette Frederiksen, som jeg håber trænger ind bag de lukkede døre på Christiansborg!

Drop udsagnet i denne omgang. Har man sagt A - behøver man ikke også sige B.

For hvis du dropper det her, så har vi nok mistet mandater ved valget. Men så har vi ikke nødvendigvis tabt politisk.

Omvendt: Hvis du lader udsagnet råde. Så må vi erkende, at vi både har tabt mandater - OG tabt politisk. Men så kan jeg til gengæld love dig, at så tager vi mandaterne hjem igen!

Og så tilbage til flaget. Til Dannebrog.

For når vi kan blive lidt nervøse ved de andre partier, er det jo også pga. deres hang til andre flag end Dannebrog.

Venstre har hang til det blå-gule EU-flag. Det viser de stolt frem på kulturaftenen på Christiansborg. Så er Dannebrog gemt væk. Og selv på deres strømper ynder de at skilte med EU-flaget frem for Dannebrog.

Så hvad sker der, når EU beslutter, at det skal være slut med grænsekontrollen? Står Lars Løkke Rasmussen så mon igen ved Kruså sammen med Inger Støjberg og siger: Ikke tale om?

Eller kigger de på det blå-gule flag og slår hælene sammen og siger javel? Jeg frygter det sidste.

Og når der virkelig skal være fest i Socialdemokratiet, finder de det knaldrøde - altså det helt røde - stof frem. Uden det hvide kors i midten. Så råbes der internationalt sammenhold. Og så fortøner det nationale sig.

Men jeg tror virkelig, at vi skal samles om Dannebrog. Om det symbol på Danmark og vores unikke fællesskab, som det illustrerer. Og også være opmærksom på, hvad der skal til, for at holde fast i det danske fællesskab - den samhørighed, som vi har i det danske.

- Sikre et Danmark i balance. At man alle steder kan leve det gode liv. At DK ikke knækker over mellem de store byer - hvor væksten kommer af sig selv - og så provinsen. Men det kræver solidaritet fra de dele af landet, hvor økonomien buldrer afsted.
- Sikre et helt nyt - mere retfærdigt - udligningssystem. Som skaber bedre mulighed for at alle kommuner kan levere en ordentlig service til danskerne. Hvor man kan spørge, om ikke tiden også er kommet til et opgør med den forskelsbehandling, der ligger i kommuneskatten. Den omvendte Robin Hood. Hvor de områder hvor folk tjener mest, har den laveste kommuneskat - mens de områder, hvor folk tjener mindst, har den højeste skat. Hvis vi gerne vil have folk til at bosætte sig over hele landet, men skatten så stiger med 2-3-4 procent, kan det jo godt være en hæmsko!
- Sikre at der er uddannelsesmuligheder i hele landet. Så vores unge får en god start på livet. Uden at skulle rejse langt hver dag eller tvinges til de største - og dyreste - byer.
- Sikre at man trygt kan blive gammel - uanset hvor i landet man lever sit liv. At man ikke behøver flytte kommune for at være sikret en ordentlig pleje og omsorg - eller en plejehjemsplads - når man får behov.

Skal vi på sigt holde fast i det særlige danske, kræver det også en ny balance mellem EU og medlemslandene. Større respekt for de nationale beslutninger. For hvis vi tømmer landene mere og mere for politisk beslutningskraft, flytter vi magten væk fra borgerne. Over til embedsmænd og bureaukrater.

Næste slagsmål bliver givetvis bankunionen, som flere varmer op til at melde Danmark ind i. Så kan danske skatteydere komme til at hæfte for bankkrak i Sydeuropa. Og hvorfor i alverden skal danske skatteydere hæfte for, at man ikke i de sydeuropæiske lande har fået ryddet op efter finanskrisen for 10-12 år siden?

Skal vi på sigt holde fast i det særlige danske, kræver det også, at der holdes fast i forhold til indvandringspolitikken. Og det gælder faktisk både i forhold til asyl og migranter - men også i forhold til arbejdskraftindvandring.

Asyltallet er nu det laveste i over 10 år. Det er ikke kommet af sig selv - men af politiske beslutninger. Som nu er i fare for at blive rullet tilbage.

Til gengæld er antallet af udlændinge på arbejdsmarkedet vokset markant. Til det højeste antal nogensinde. Ca. hver 10. på arbejdsmarkedet er i dag udlænding.

Over 20 procent i København er født i udlandet.

Og uanset om man kommer til Danmark for at arbejde, kan så høje tal selvfølgelig udfordre sammenhængskraften. Følelsen af fællesskab.

Og når en del af de udlændinge, der så kommer, også gør det med muligheden for årelang lavere skattebetaling end de danskere, der arbejder med nøjagtig det samme, ja - så har det en slagside i forhold til sammenhængen i det danske samfund.

Selvfølgelig skal vi diskutere med erhvervslivet, hvordan vi sikrer fortsat gode vilkår for at producere i Danmark. Vi ved i Dansk Folkeparti godt, hvem der sikrer indtægterne til vort land. Men i modsætning til de enkelte virksomheder har vi også et ansvar for på sigt at sikre sammenhængskraften.

Og den nuværende udvikling udfordrer sammenhængskraften! Og vi vil altså et Danmark, hvor alle - høj som lav - højt lønnet som lavtlønnet - bosiddende i vores store byer eller i landdistrikterne - kan føle sig som en værdsat del af det danske fællesskab. Samlet omkring fanen - omkring vores Dannebrog.

Vores fællesskab skal også sikres, når vi diskuterer klima. Det er jo blevet et hot emne. Og jeg vil gerne understrege, at jeg fuldt ud respekterer, at det er et emne, vi skal tage alvorligt og at vi skal anerkende folks engagement omkring klimaet.

Men jeg vil samtidig komme med en opfordring: At klimadebatten ikke bliver fordømmende. At den ikke udarter sig til, at man nede ved køledisken kigger hinanden over skulderen for at se, hvem der formaster sig til at købe fars til en hakkebøf lørdag aften.

At man ikke her til sommer skal stå ude i lufthavnen og pege fingre af de familier, som tager på en velfortjent charterferie væk fra hverdagens stress og jag.

At de mennesker på platformene i Nordsøen, som har sikret 400 mia. kr til statskassen over de seneste årtier, ikke pludselig skal føle sig som fejlanbragte, selvom de arbejder i olie- og gassektoren. Jeg besøgte en olieplatform her i foråret, som var indviet af en dengang stolt Svend Auken.

Folkene derude som arbejder under hårde vilkår skal vide, at så længe vi stadig har brug for olie og gas, er det bedre, vi henter den op i Nordsøen end gør os mere afhængige af oliestater i Mellemøsten.

Eller at det bedre at vi kan hjælpe tyskerne med gas, end at de gør sig mere afhængige af Rusland gennem den såkaldte North Stream 2.

Og det samme med landbruget. Vi er en stolt landbrugsnation. Vi har en fødevareresektor, som mange andre lande misunder os. Når der i det mægtige Kina er usikkerhed om deres fødevarer, spørger de i Danmark, om vi kan hjælpe.

Vi hjælper ikke klodens klima ved at afvikle dansk landbrug og den danske fødevareresektor. Tværtimod. Når der nu forhandles på Christiansborg om en halvering af dansk svineproduktion, hjælper det jo ikke det globale klima. For sandsynligheden er jo stor for, at vi så blot importerer mere fra eksempelvis østeuropæiske lande. Og så bliver klimaaftrykket altså kun større!

Så min appel er blot: Få nuancerne med i klimadebatten. Lad os investere i mere vedvarende energi - lad os finde veje frem ved hjælp af forskning - men lad os ikke smide det, vi har, og er gode til, ud med badevandet.

Valgkampen er slut. Forhåbentlig også overbuddene på klimaområdet. Så vi nu kan fokusere på, hvad der virker - også globalt - i stedet for kun at se på, hvad der kan give os en god følelse indeni.

Men tilbage til sammenhængskraft. Tilbage til nogle af de værdier, vores samfund bygger på. Eksempelvis ligeværd mellem kønnene. Hvor kvinder ikke er mændene underdanige. Hvor kvinder ikke skal tildække sig for at have æren i behold. Hvor vi kan se hinanden i øjnene - have den direkte kontakt.

Derfor er det ikke for sjov, når vi har taget fat på den middelalderlige tolkning af islam, der påbyder kvinder at pakke sig ind i lange gevandter - tørklæder og rober, fordi man kommer fra en kultur, hvor kvinden skal skjule sig for ærens skyld. For familiens skyld. For mændenes skyld.

Derfor er det ikke for sjov, når vi har gjort op med imamer her i landet, der prædiker om Sharia - om stening af kvinder for utroskab.

Derfor er det ikke for sjov, når vi vil have ghettoer ryddet for et indvandrer miljø, der har fået områder af vort land til i højere grad at ligne områder i Mellemøsten.

Og derfor er det slet slet ikke for sjov, når det er i netop disse områder, at Morten Østergaards radikale parti har fået sin største fremgang!

Tværtimod!! De forventer, at han nu leverer tilbage som tak for stemmerne. At han får rullet mange af de ting, som vi har lavet de seneste år tilbage. Det må ikke ske!

Så der hviler et stort ansvar på dem, der lige nu sidder og forhandler bag lukkede døre på Christiansborg. Vi holder øje med Jer! Og specielt øje med om Socialdemokratiet holder de løfter, der er givet til danskerne. Efter en valgkamp hvor løfterne har været mange og store!

Husk Mette Frederiksen: Du sagde i valgkampen meget klart, at du hellere vil sige nej til at blive statsminister end lempe udlændingepolitikken. Det var noget af et løfte! Men du gav det! Nu skal du holde det!

Og imens vi venter på resultatet, nyder vi det her på Bornholm. Og skidt så med at vi skal vente i lang tid. For selvom folkemødet så slutter snart, kan vi gudske lov komme tilbage til denne dejlige ø, hvor jeg glæder mig til at holde min sommerferie.

Og undskyld til de mange tilrejsende: Men det bliver også dejligt at være her på et tidspunkt, hvor der er lidt færre lobbyister - og lidt flere bornholmere..

Og skal vi så ikke få gang i de øl og udbringe en skål for vort flag - en skål for Dannebrog.